

Маматқурова Дилафруз Махмарасоловна

ГулДу академик лицензийи тарих фани ўқитувчиси

Аннотация: Мазкур мақола 7-синф Жаҳон тарихи дарслигида номи тилга олинган қомусий олим Абу Ҳасанали ибн Нафи Зиръяб хақида бўлиб унда олимнинг ихтиrolари хақида баён этилади. Унинг мусиқа, рақс, қўшиқ умуман санъатнинг барча соҳасига қўшиган хиссаси, мода, гигиена, косметалогия, диетология йўналишидаги ютуқлари келтирилиб ўтилган. Зиръяб шарқ ва ғарб маданиятини уйгуналаштириб тарихда ўз сўзини айти олгани ва ўз номини қолдиргани таҳсинга сазоввордир.

Калит сўзлар: Қомусий олим Абу Ҳасанали ибн Нафи Зиръяб, бастакор, қўшиқчи, шоир, Лауд мусиқа асбоби, плектр, фламенко, дезодарант, тиши пастаси, мода соч турмаги, ихтирочи.

Ключевые слова: Ученый, Абу Ҳасанали ибн Нафи Зиръяб, композитор, поэт, музыкальный инструмент лауд (лютня), плектр, фламенко, дезодарант, зубная паста, мода, прическа, стрижки, изобретатель.

XXI асрда яшаб, табиат неъматларидан фойдаланиб, техника асрининг ютуқларидан завқланиб яшаётган бир даврда, биздан бир неча асрлар олдин яшаган инсонлар хаёти хақида бироз бўлсада ўйламаган инсон бўлмаса керак. Биргина янги телефонларнинг янгидан-янги турларини сотиб олиш учун зўр бериб пул сарфлаётганимизда, қачонлардир инсонлар учун биргина совун, тиш пастаси, ёки шампунларнинг яралиши қанчалар катта ютуқ бўлган. Инсоният ўз эҳтиёжи учун керакли барча истемол маҳсулотларини ўзи учун кашф эта олди. Хом гўштни пишириб ейиш маззалироқ эканлигини англади, хайвон терисини танага ёпса совукдан сақланиш мумкинлигини тушуниб етди.

Ўсимликларни захарлиси ва дориворини ажратиб олди. Хаёт учун курашди. Бу оламда кашфиётлар, янгиликлар яратилиши билан бир қаторда буларни яратган инсонлар ҳам борлиги алоҳида мавзудир. Ана шундай хаёти давомида инсоният маданиятига инқилобий ўзгартиришлар киритишдан тап тортмаган инсонлардан бири IX асрда яшаб фаолият юритган Шарқнинг машхур қомусий олими Абу Ҳасанали ибн Нафи Зиръябdir.

Абу Ҳасанали ибн Нафи Зиръяб машхур бастакор, қўшиқчи, шоир бўлиб, бир вақтнинг ўзида араб, форс, африка тили ва курд тилларида ижод қилган. Бундан ташқари Зиръяб киме, ботаника, астрономия, география, косметология соҳасидан хабардор бўлган. Зиръяб унга берилган таҳаллус бўлиб, араб тилида қорақуш, форс тилида олтин изловчи деган маъноларни билдириб, испан тилида Rajaro Negro яни қора қораялоқ қуш деган ном билан машхурдир. Зиръяб таҳминан 789 йилда Боғдодда дунёга келган. Унинг айнан қайси миллатга мансублиги кўп баҳсларга сабаб бўлиб, унинг шахси хақида маълумотлар қўпи бир-бирига мос тушмасада, аммо унинг қора танли бўлганлигини хеч ким инкор этмайди. У хақида ёзилган илк манбаларда унинг томирида африкалик ва араблар қони борлиги айтиб ўтилган. Зиръяб, ўша даврда бутун мусулмон оламининг мусиқий маркази хисобланмиш Боғдодда даслабки мусиқа санъати сирларидан сабоқ олади. Унга ўз даврининг ўта билимли, қобилиятли мусиқачиси Исҳоқ ал Мивсам(767-850) устозлик ва кейинги фаолияти давомида раҳномолик қиласди. Ибн Абд ар-Роббихи Абу Умар Ахмад ибн Мухаммад —Иқд ал-Фарид асарида (Иккинчи ёкут хақида китоб) унинг устозини исмини Иброҳим Мивсам(Маусили) деб ёзади. Бироқ Зиръяб халифа Ҳорун ал Рашид (786-809) эътиборига тушгач, устоз ва шогирд ўртасида кучли рақобат пайдо бўлади. Сиёсий давраларда катта обрўга эга бўлган Исҳоқ ал Мивсам уни шаҳардан чиқиб кетишга мажбур этади. Зиръяб халифа Абдуллоҳ ал Маъмун (813-833) таҳтга келган йили яни 813 йилда Боғдодни тарқ этиб, аввал Сурияга кейинчалик Тунисга Зиёвуддин I (816-837) саройида яшайди. Аммо бу сафар ҳам саройдаги мураккаб вазият

Зиёвуддин I ва Зиръяб ўртасида муносабатнинг кескинлашишига сабаб бўлади. Зиръянинг сатирик қўшигини хақорат деб қабул қилган Зиёвуддин I Зиръабни саройдай хайдайди. Шундай вазиятда Андалусиядаги Кордова (Курдоба) амирлигидан яхши хабар келади. Араб халифалигининг Уммавийлар сулоласи вакили Амир Ал Хакам I (796-822) уни саройга ўз хизматига таклиф қилади. Андалусия хозирги Испания худудида жойлашаган ва Араб халифалигидан ажralиб чиқсан биринчи амирлик эди. 756 йилда ташкил топган бу давлат кейинчалик Кордова амирлиги номини олган эди. Зиръяб 822 йилда Андалусияга етиб келганида Ал Хакам I оламдан ўтган эди. Унинг ўғли Абдурахмон II (822-852) отасининг таклифини ўз кучида қолдиради ва Зиръяб хаётida янги сахифа очилади. Бутун Европанинг маданий, мусиқий маданиятига ижобий таъсир этган янгиликларни хаётга тадбиқ этади. Таом тайёрлаш, мусиқа, қўшиқчилик, мода соҳасида кўп янгиликларга асос солади ва бунинг эвазига жуда ҳам яхши хақ олади. Амирнинг дўсти, маслахатчисига айланади. Тез орада Кордова саройида кўпчилик давлат арбоблари қаторида мустахкам ўринга ҳамда обрўга эга бўлади. У ўзига хос мусиқа мактабига асос солади. Европа ва араб дунёсининг мусиқий маданиятини уйғунлаштирган ҳолда ноанъанавий санъат асарларини яратади. Европада илк консерваторияга асос солади. У таълимда ғайриодатий усуллардан фойдаланар, масалан талабаларнинг қорнини маҳсус камар билан боғлаб, қўшиқ айтганда нафас олиш жараёнини назорат қилас, икки жағ орасига ёғоч бўлагини солган ҳолда қўшиқ айтишни машқ қилдиради эди. Зиръабни ўн минглаб қўшиқни ёт олгани унинг кучли хотирасидан далолат беради. Тарихчи Ибн Хаян унинг ўткир зехни, фавқулодда кучли хотирага эканлигини алоҳида такидлаб ўтган. Унинг шогирдлари ислом дунёсида маълуму машхурликни унинг ўлимидан кейин ҳам анча вақт бошқа мактаб вакилларига бермайди. Тарихчи Ибн Хаяннинг маълумотларига кўра Зиръянинг саккиз нафар ўғли ва икки нафар қизи бўлган. Уларнинг барчаси отасининг мактабидан таҳсил олиб, ўз замонасининг машхур мусиқачилари бўлган. Улар ўз маҳоратини кейинги авлодларга етказиб беришда жонбозлик кўрсатишган.

Тарихчилар Зиръянинг қобилиятига баҳо беришар экан — —Унга қадар ва ундан кейин бу касб вакилларидан хеч ким бу қадар эътибор ва хурматга сазоввор бўлмаган॥ дея эътироф этишади. Зиръяб —Лауд॥ деб аталмиш мусиқа асбобига янгича тус беради. Лауд бу уд чолгу асбобининг испан маданияти таъсирида бироз ўзгарган тури эди. Зиръяб тўрт жуфт торли Лаудга бешинчи жуфт торни қўшиб, бу торни қолган тўрт жуфт торнинг қалби деб атайди. Тор учун ипак ва хатто шер боласининг ичагидан фойдаланган. Торни чертиш учун маҳсус мослама (медиатор, плектр) ни доимгидек ёғоч бўлгидан эмас, балки бургут тумшуғидан ва бургут патидан тайёрлайди. Хозирда биз билган гитаранинг пайдо бўлишига айнан шу тажрибалар хизмат қилган дея баҳоланади. Шарқий ҳамда насроний Европанинг мусиқасини уйғунлаштириб испан миллатининг миллий рақси бўлмиш —фламенко॥ нинг яралишига катта хисса қўшади. Ошпазлик йўналишида хақиқий инқилобни амалга оширади. Махаллий халқ вакилларнинг овқатланиш рационига мева ва сабзавотлар билан бир қаторда турли доривор ўсимликларни истемол учун тавсия этади. Айниқса қушқўнмас (спаржа) ўсимлиги кенг кўламда қўлланила бошланади. Стол устига безак берилган дастурхон тўшаб, биринчи суюқ таом, иккинчи қуюқ гўштли таомларни дастурхонга тортиш ундан сўнг ширинликларни истемол қилиш қоидасини урфга айлантирди. Биллур идишлардан ичимлик ичишни метал қадаҳлардан кўра анча фойдали ва чиройли деб билди. Бу даврда Андалусия аҳолиси жумладан сарой аҳли ҳам соchlари узун холда ўртадан фарқ очиб икки елка бўйи соchlарини осилтириб юрар эдилар. Зиръяб халқга бутунлай ўзгача соч турмагини таклиф этди. Пешонада қошгача кокил қолдирган холда елка, бўйин, ва қошларни оччиқ қолдириб, соchlарни калтариради. Эркакнинг соқол қўйишига жиддий ўзгартиришлар олиб киради. Сарой аслзодалар бу даврда атиргул сувига соchlарини ювишар эди. Зиръяб эса соч ювиш учун минерал тузлар ва ҳушбўй мойлардан фойдаланди. Гулларнинг ҳидига бойитилган дезодарантни ишлаб чиқади. Эрталаб ва кечқурун ётишдан олдин шахсий гигиенага риоя қилган холда ванна қабул қилишни йўлга қўйди. Бутун Андалусия бўйлаб севиб

фойдаланилган тиш пастасини яратади. Бу тиш пастасининг таркиби нималардан иборат эканлиги тўғрисида тўлиқ маълумот қолмаган бўлсада, тиш пастасининг таъми жуда ҳушбўй, ёқимли бўлганлиги хақида маълумотлар манбаларда келтириб ўтилади. Зиряб шу билан бирга мода соҳасига ҳам жиддий ўзгартириш киритади. Мавсумга қараб кийинишни жорий этади. У тамондан яратилган нимча, камзуллар пахта, жун ва баҳмал матолардан тикилиб қишки шароитга мослаштирилади. Ёз мавсуми учун чит, шойи, соф пахта матоларидан тикилган очик рангдаги кийимларни тавсия этади. Қулайлик учун тунги кўйлакларни, кундузги кунлик кийимлар ва албатта базм кийимларига алоҳида эътибор билан ёндашади.

Зиряб хақидаги нодир маълумотларни, элчилар, шоирларнинг эсдаликларида, тарихчи, мусиқашуносларнинг ёзиб қолдирган манбаларида учратиш мумкин. Византия, Франция каби давлатлардан айнан унинг мактабида таҳсил олиш учун ёшларнинг ташриф буюргани, вақт ўтиб бутун Европанинг маданий хаётига таъсиридан далолат беради. Зиряб ижодкорларга хос нозик қалб эгасигина бўлиб қолмай ўта қатъиятли, танқидчи, талабчан эди. Унинг мураккаб характеристи, исёнкорлиги унга ҳар доим ҳам баҳт ва хотиржамлик олиб келмади. Аммо у тиришқоқлиги самараси ўлароқ машхур, бадавлат ва албатта бархаётлигича қолди. Зиряб ихтирочи эди, айни дамда ўзи ҳам тажрибалар асрининг ихтироси ҳам.

Фойдаланилган адабиётлар рўйхати

ru.wikipedia.org › wiki › Зиряб

<https://hojja-nusreddin.livejournal.com/2901149.html>

Татьяна Сергеева, "Великий музыкант Зиряб" - LiveJournal

islamosfera.ru/ziryab-muslimanin-otkryvshij-pervyyu-konservatori...

Зиряб – мусульманин, открывший первую консерваторию в Европе